

Nr 41

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 26 mars 1965 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 129, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen följande förslag till

- 1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

I enlighet med utskottets hemställan i memorial nr 38 har riksdagen vid vårsessionen beslutat uppskjuta behandlingen av den föreliggande propositionen ävensom de i anledning av densamma väckta motionerna I: 763 och II: 894 till innevarande års höstsession.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås vissa jämkningar av 1959 års lagstiftning om beskattning av den som vid laga skifte eller annan jorddelningsförrättning ålagts betala skogslikvid. Ändringarna har till syfte att underlätta skogsbrukets yttre rationalisering, framför allt lagaskiftesverksamheten i Kopparbergs län.

Vidare föreslås vissa bestämmelser om beskattning vid upplåtelse av rättighet att avverka skog. Bestämmelserna grundar sig på förslag av skatteflyktskommittén och syftar främst till att förhindra skatteflykt genom överföring av skogsavverkningsrätt i samband med arvskifte.

De nya reglerna är avsedda att tillämpas första gången vid 1966 års taxering.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, dels att punkt 2 av anvisningarna till 21 §, punkt 4 av anvisningarna till 22 § och punkt 3 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, dels att till anvisningarna till 28 § samma lag skall fogas en ny punkt, betecknad 5², av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Anvisningar

till 21 §.

2. Till j o r d b r u k — — — annat jordbruk.

Såsom b i n ä r i n g — — — fastighetens område.

S k o g s b r u k, varmed — — — till jordbruk.

Under skogsbruk inbegripes skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig vid avyttring av fastighet förbehållit sig å den avyttrade fastigheten. Skogsavverkning å annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt är däremot att hänföra till rörelse.

Under skogsbruk inbegripes skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig vid avyttring eller annan överlåtelse av fastighet förbehållit sig på fastigheten, och avyttring av sålunda förbehållen skogsavverkningsrätt. Skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt och avyttring av skogsavverkningsrätt när skogsavverkningen eller avyttringen icke ingår i skogsbruk är att hänföra till rörelse.

Övergår skogsavverkningsrätt till annan genom bodelning eller eljest på grund av giftorätt eller genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva, skall anses som om avverkningsrätten avyttrats mot vederlag motsvarande dess allmänna saluvärde vid övergången och som om vederlaget erlagts kontant.

Har den, — — — — rörelse föreligga.

Till intäkt — — — — till 35 §).

till 22 §.

4. Har skog — — — gällande ingångsvärde.

Med skogs — — — — jämförligt fång.

¹ Senaste lydelse av punkt 2 av anvisningarna till 21 § se 1951: 761, av punkt 4 av anvisningarna till 22 § se 1959: 127 och av punkt 3 av anvisningarna till 32 § se 1956: 541.

² Förutvarande punkt 5 av anvisningarna till 28 § upphävd se 1950: 308.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

Såsom fastighetens värde är att anse vid köp den för fastigheten erlagda köpeskillingen och vid annat förvärv det belopp, efter vilket stämpelplikten med avseende å fastighetsförvärvet beräknats, eller, därest stämpelplikt för förvärvet icke förelegat, det belopp, efter vilket stämpelplikt skulle enligt eljest gällande grunder beräknats, om stämpelplikt förelegat. Skogens för ägaren gällande ingångsvärde utgör det sålunda beräknade ingångsvärdet med avdrag för vad han må hava fått avdraga vid tidigare taxeringar. Har efter avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt den återstående skogens värde nedgått under det för ägaren gällande ingångsvärdet, får avdrag ske med det belopp, varmed värdet sålunda minskats. Har ägare av fastighet vid jorddelningsförrättning blivit ålagd att gälda likvid, som avses i punkt 9 av anvisningarna till 21 §, och har avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt skett *inom* tre år från det lagakraftägande beslut om fastställelse å förrättningen föreligger, skall, i den mån den skattskyldige så yrkar, skogens ingångsvärde antagas hava nedgått med belopp motsvarande rotvärdet av den skog som avverkningen eller upplåtelsen omfattat. Avdrag må därvid dock ske högst med beloppet av nämnda likvid.

Såsom fastighetens värde är att anse vid köp den för fastigheten erlagda köpeskillingen och vid annat förvärv det belopp, efter vilket stämpelplikten med avseende å fastighetsförvärvet beräknats, eller, därest stämpelplikt för förvärvet icke förelegat, det belopp, efter vilket stämpelplikt skulle enligt eljest gällande grunder beräknats, om stämpelplikt förelegat. Skogens för ägaren gällande ingångsvärde utgör det sålunda beräknade ingångsvärdet med avdrag för vad han må hava fått avdraga vid tidigare taxeringar. Har efter avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt den återstående skogens värde nedgått under det för ägaren gällande ingångsvärdet, får avdrag ske med det belopp, varmed värdet sålunda minskats. Har ägare av fastighet vid jorddelningsförrättning blivit ålagd att gälda likvid, som avses i punkt 9 av anvisningarna till 21 §, och har avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt skett *efter tillträdet av mark där den skog växer, som likviden avser, dock ej senare än* tre år efter det lagakraftägande beslut om fastställelse å förrättningen föreligger, skall, i den mån den skattskyldige så yrkar, skogens ingångsvärde antagas hava nedgått med belopp motsvarande rotvärdet av den skog som avverkningen eller upplåtelsen omfattat. Avdrag må därvid dock ske högst med beloppet av nämnda likvid.

Med ingående — — — av ingångsvärdet.

Vare sig — — — ursprungliga ingångsvärdet.

Är det — — — — — samma tid.

Om avdrag — — — — — av skogen.

Om moderbolag — — — övertagande föreningen.

Exempel å — — — — — ingående virkesförråd:

A. försäljer — — — erlagda köpeskillingen.

Det för — — — — — 10 200 kronor.

Exempel å — — — — — i ingångsvärde:

B. försäljer — — — — — 10 000 kronor.

Ingångsvärdet har — — — det ursprungliga.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

till 28 §.

5. Till intäkt av rörelse hänföres all intäkt genom skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse av avverkningsrätt eller genom avyttring av sådan rätt när skogsavverkningen eller avyttringen icke ingår i skogsbruk. Bestämmelsen i femte stycket av punkt 2 av anvisningarna till 21 § äger motsvarande tillämpning när rätt till avverkning på annans mark överlåtes genom fång som avses där.

till 32 §.

3. Såsom intäkt — — — — — här nedan).

Angående värdesättningen — — — — — därmed minskas.

Förmån som avses i 32 § 3 mom. tredje stycket kan bestå i t. ex. rabatter vid inköp av varor i arbetsgivarens rörelse, förfriskningar som utan ersättning tillhandahållas i samband med arbetet, måltider som genom arbetsgivarens försorg erhållas till ett lägre pris än i öppna marknaden eller nyttjanderätt till fastighet för vilken vederlaget bestämts till obetydligt lägre belopp än i orten gällande hyrespris. Vid bedömande av om förmånen skall upptagas såsom intäkt skall hänsyn tagas till det sammanlagda värdet av de förmåner av ifrågavarande slag som den skattskyldige åtnjutit från samme arbetsgivare. Hänsyn skall därvid ock tagas till den besparing i normala levnadskostnader som förmånen kan ha inneburit för den skattskyldige. För att förmånen icke skall upptagas såsom intäkt gäller vidare den förutsättningen att förmånen icke framstår som ett med lön eller pension jämförbart vederlag utan som en åtgärd för att bereda trivsel i arbetet el. likn. eller ock utgår på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet varom fråga är. Äger den skattskyldige mot avstående av förmånen erhålla ersättning i penningar, bör förmå-

Förmån som avses i 32 § 3 mom. fjärde stycket kan bestå i t. ex. rabatter vid inköp av varor i arbetsgivarens rörelse, förfriskningar som utan ersättning tillhandahållas i samband med arbetet, måltider som genom arbetsgivarens försorg erhållas till ett lägre pris än i öppna marknaden eller nyttjanderätt till fastighet för vilken vederlaget bestämts till obetydligt lägre belopp än i orten gällande hyrespris. Vid bedömande av om förmånen skall upptagas såsom intäkt skall hänsyn tagas till det sammanlagda värdet av de förmåner av ifrågavarande slag som den skattskyldige åtnjutit från samme arbetsgivare. Hänsyn skall därvid ock tagas till den besparing i normala levnadskostnader som förmånen kan ha inneburit för den skattskyldige. För att förmånen icke skall upptagas såsom intäkt gäller vidare den förutsättningen att förmånen icke framstår som ett med lön eller pension jämförbart vederlag utan som en åtgärd för att bereda trivsel i arbetet el. likn. eller ock utgår på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet varom fråga är. Äger den skattskyldige mot avstående av förmånen erhålla ersättning i penningar, bör förmå-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

nen i regel betraktas såsom avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete.

nen i regel betraktas såsom avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling och skall tillämpas första gången vid 1966 års taxering. Äldre bestämmelser gälla fortfarande i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år.

Om särskilda skäl föreligga, må Konungen beträffande viss skattskyldig på ansökan medgiva att de nya bestämmelserna i punkt 2 av anvisningarna till 21 § och punkt 5 av anvisningarna till 28 § icke skola tillämpas vid 1966 års taxering.

Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142)

om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto

Härigenom förordnas, att 2 § förordningen den 27 mars 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto,¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Beträffande viss — — — — — egen rörelse.

Har såsom — — — — — dess helhet.

Skattskyldig, som vid jorddelningsförrättning tillträtt ny mark och efter tillträdet uttagit skog för att erhålla medel till framtida betalning av sådan likvid som anges i andra stycket, må för beskattningsår, under vilket likviden ännu ej förfallit till betalning, erhålla uppskov med högst ett belopp, motsvarande köpeskillingen för skog som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt eller sjuttio procent

¹ Senaste lydelse av 2 § se 1959: 128.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

av köpeskillingen för avyttrade
skogsprodukter.

Uppskov må — — — — — skogsbruk härrör.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och skall tillämpas första gången vid 1966 års taxering. Äldre bestämmelser gälla fortfarande i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år och även i övrigt beträffande intäkt som åtnjutits före år 1965.

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 763 av herrar *Enarsson* och *Yngve Nilsson* samt II: 894 av herr *Nilsson* i Svalöv *m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 129 beträffande ikraftträdandet av nya bestämmelser rörande beskattningen av överlåtelse av skogsavverkningsrätt och i dess ställe antaga följande förslag till lydelse av ikraftträdandebestämmelserna till förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370):

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, varvid följande gäller.

1) Anvisningarna till 22 och 32 §§ i deras nya lydelse skola tillämpas första gången vid 1966 års taxering, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om eftertaxering för år 1965 eller tidigare år.

2) Anvisningarna till 21 och 28 §§ i deras nya lydelse skola tillämpas första gången vid 1967 års taxering, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om eftertaxering för år 1966 eller tidigare år.

II) de likalydande motionerna I: 768 av herr *Johan Olsson* och fru *Olsson* samt II: 901 av herr *Jonasson m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 129 måtte besluta,

1) att de föreslagna bestämmelserna om beskattning av avverkningsrätt vid arvskifte måtte tillämpas först fr. o. m. 1967 års taxering, samt

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 763 och II: 901.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Beskattning av skogslikvid, s. 7—24.

Beskattning i samband med upplåtelse av skogsavverkningsrätt, s. 24—36.

Av innehållet i de förevarande motionerna må här återges följande.

I *motionerna I: 763* och *II: 894* framhålls att motionärerna trots vissa betänkligheter är beredda att ge sin anslutning till den föreslagna ändringen i fråga om beskattning i samband med upplåtelse av skogsavverkningsrätt. En ovillkorlig förutsättning härför är emellertid att lagstiftningen inte göres retroaktiv.

För taxeringsmyndigheterna som har att tillämpa skattelagarna har givits en för hela detta arbete grundläggande föreskrift i 1 § taxeringsförordningen, där det bl. a. sägs: »Därvid skall iakttagas, att taxeringarna bliva överensstämmande med skatteförfattningarna samt i möjligaste måtto likformiga och rättvisa.» Det är uppenbart, att denna föreskrift även bör stå som riktmärke för lagstiftarna själva.

Motionärerna anser det vara ett rimligt krav på likformighet, att de skattskyldiga i förväg får vetskap om sådana ändringar av lagstiftningen, varigenom tidigare skattefria transaktioner blir skattebelagda. Det kan här röra sig om betydande belopp och om verkningar för den enskilde som i dag är svåra att överblicka. Ett exempel härför är det fallet att arvskitte i ett dödsbo ägt rum 1965, varvid en delägare erhållit fast egendom, en annan avverkningsrätt och en tredje kontanta medel. Inga medel finns därefter kvar i boet. Den fasta egendomen har hunnit lagfaras på den nye ägaren. Enligt de nya bestämmelserna skall i detta fall dödsboet beskattas för avverkningsrättens allmänna saluvärde och ägaren av avverkningsrätten för vid avyttring därå uppkommen vinst. Ingen av de berörda har räknat med någon sådan skattekonsekvens, och i dödsboet saknas som nämnts kontanta medel till gäldande av skatt. Motionärerna anser det inte rimligt, att genom en retroaktiv lagändring försätta enskilda medborgare i en så besvärlig situation. Här gör sig ett starkt krav på likformighet och rättvisa gällande, som bör tillgodoses genom att ikraftträdandet i vanlig ordning får avse en framförliggande tidsperiod.

Som motivering för yrkandet i *motionerna I: 768* och *II: 901* anföres att bestämmelserna om beskattning av avverkningsrätter enligt propositionen skall tillämpas vid 1966 års taxering, d. v. s. i huvudsak för arvskitten, vilka skett efter den 31 december 1964. Då »propositionen lades på riksdag

gens bord den 6 maj 1965» uppkommer härigenom en retroaktiv tillämpning. Även om viss dispensrätt från bestämmelserna i särskilda fall kan beviljas av Kungl. Maj:t, måste likväl många människor, vilka ej känt till utredningsförslagen, drabbas av denna retroaktivitet. Detta strider enligt motionärer-
nas uppfattning mot gällande skatterätsregler och gängse kutym och bör därför ej ifrågakomma.

Utskottet

Vid 1959 års riksdag genomfördes vissa ändringar av beskattningsreglerna i syfte att underlätta jordbrukets och skogsbrukets yttre rationalisering. Bl. a. öppnades möjlighet för den som vid jorddelningsförrättning ålagts betala skogslikvid att erhålla värdeminskningsavdrag för skog in- till beloppet av skogslikviden, då skog avverkas eller avverkningsrätt upplåtes inom tre år från det lagakraftägande beslut om fastställelse av förrättningen föreligger. Avsikten med denna bestämmelse är, att den som vid laga skifte eller ägoutbyte fått ett område sig tillskiftat med bättre eller mera skog än han lämnat ifrån sig och därför blivit ålagd att betala skogslikvid skall kunna finansiera likviden genom att ta ut skog utan att omedelbart underkastas beskattning.

Genom insättning på skogskonto kan enligt gällande bestämmelser uppskov erhållas med beskattningen av intäkt av skogsbruk under en tid av högst tio år. Insättningsrätten är dock begränsad till viss del av intäkten, nämligen till 60 procent av vederlag för upplåten avverkningsrätt och till 40 procent av köpeskilling för leveransvirke.

För att förhindra en eftersläpning av avverkningarna och de skogsvårdande åtgärderna har delägarna i de inom Kopparbergs län pågående, såväl areal- som tidsmässigt omfattande laga skiftena träffat överenskommelse om tillträde av de nya skiftena redan när fältarbetsdelen med värderingen är färdig men innan uträkningen av skogslikviderna ännu skett. Då de gynnsammare beskattningsreglerna för sin tillämpning förutsätter, att skogslikviderna blivit fastställda, kan skiftesdelägarna i nämnda fall inte utan omedelbara beskattningskonsekvenser avyttra skog från de tillträd-
da nya skiftena.

Med hänsyn härtill föreslås i propositionen att utgivare av skogslikvid skall äga rätt till skogsvärdeminskningsavdrag från en tidigare tidpunkt än enligt gällande regler, nämligen redan från tillträdet av ägolotten. Avdrag skall medges med belopp motsvarande rotvärdet av skog, som avverkats eller till vilken avverkningsrätt upplåtits under tiden fr. o. m. tillträdet av den nya ägolotten t. o. m. tre år från det lagakraftägande beslut om fastställelse av förrättningen föreligger. Vidare föreslås att skattskyldig, som vid jorddelningsförrättning tillträtt ny mark och efter tillträdet ut-

tagit skog för att finansiera framtida skogslikvider, skall äga rätt att på skogskonto insätta hela vederlaget för upplåtelse av avverkningsrätt eller 70 procent av köpeskilling för leveransvirke. De nya reglerna är avsedda att tillämpas fr. o. m. 1966 års taxering.

Utskottet har i tidigare sammanhang framhållit angelägenheten av att beskattningsreglerna är så utformade, att de inte motverkar rationaliseringsverksamheten inom skogsbruket. Förslagen i propositionen får ses som en anpassning av beskattningsreglerna till de särskilda förhållanden, som gäller i vissa delar av landet. Förslagen är enligt utskottets mening ägnade att ytterligare underlätta genomförandet av från olika synpunkter nödvändiga jorddelningsförrättningar. Genom de ändrade reglerna torde bl. a. nuvarande olägenheter i skogsvårds- och sysselsättningshänseende vid långvariga jorddelningsförrättningar i stort sett elimineras. Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen i denna del.

Enligt 21 § kommunalskattelagen och anvisningarna till nämnda paragraf hänföres fastighetsägares intäkt genom upplåtelse av avverkningsrätt till intäkt av skogsbruk. Under skogsbruk inbegripes även skogsavverkning på grund av avverkningsrätt, som skattskyldig vid avyttring av fastighet förbehållit sig. Skogsavverkning på annans mark på grund av särskild upplåtelse är däremot att hänföra till rörelse. Dessa bestämmelser tar närmast sikte på normalfallen, nämligen att skogsavverkningsrätt överlåtes mot vederlag. Men rättigheten kan även övergå till annan person genom arv, gåva e. d., varefter mottagaren tillgodogör sig rättighetens värde exempelvis genom att sälja den. Hur beskattningen i sådana fall skall ske har hittills inte reglerats direkt i lagen utan fastställts genom avgöranden i praxis. Därvid har gåva av avverkningsrätt i allmänhet bedömts så, att givaren beskattats som om han själv avyttrat avverkningsrätten, dvs. gåvotagarens intäkt har tagits till beskattning hos givaren, medan gåvotagaren inte alls inkomstbeskattats. När avverkningsrätt övergår genom arv eller testamente gäller däremot inte motsvarande praxis. I sådana fall sker ingen beskattning vare sig hos arvlåtaren eller hos den som tillgodogör sig rättigheten. Om sålunda en avverkningsrätt tillskiftas en dödsbodelägare genom arvskifte och denne sedan avyttrar rättigheten blir intäkten helt obeskattad.

På grundval av skatteflyktskommitténs förslag i dess betänkande SOU 1963: 52 föreslås i propositionen att inkomstbeskattningen av skogsavverkningsrätt regleras genom bestämmelser i kommunalskattelagen även för de fall att sådan rättighet överföres genom arv, gåva eller annat liknande fång. Utgångspunkten är därvid att gåva och arv av avverkningsrätt likställas i beskattningshänseende. Förslaget innehåller i huvudsak följande bestämmelser. Upplåtelse av avverkningsrätt genom arv, testamente, gåva eller dylikt fång skall föranleda beskattning av upplåtaren som om han avyttrat rättigheten. Innehavare av avverkningsrätt skall — oavsett hur han förvärvat rättigheten — beskattas för vad han erhåller, när han tillgodogör

sig rättigheten genom egen avverkning eller överlåtelse av densamma. Den som innehar avverkningsrätt på grund av förbehåll vid avyttring eller annan överlåtelse av fastighet skall uppta intäkten som intäkt av skogsbruk, medan den för annan innehavare skall utgöra intäkt av rörelse.

Om ett dödsbo tillskiftar dödsbodelägare en avverkningsrätt på boets skogsfastighet, skall enligt förslaget rättighetens allmänna saluvärde vid tidpunkten för skiftet beskattas hos dödsboet såsom inkomst av jordbruksfastighet. Samtidigt erhåller dödsboet enligt vanliga regler rätt till värde-minskningsavdrag å skog. När dödsbodelägaren i sin tur tillgodogör sig avverkningsrätten, blir han beskattad för försäljningslikviden såsom för inkomst av rörelse. Vid beräkning av nettointäkten av rörelsen erhåller han avdrag för avverkningsrättens allmänna saluvärde vid förvärvet. I princip blir dödsbodelägaren därigenom endast beskattad för skogens tillväxt och värdeökning under den tid han innehaft avverkningsrätten.

Såsom framgår av det föregående har förslaget sin största betydelse, när skogsavverkningsrätt överföres i samband med arvskifte. För närvarande föreligger i dessa fall en påtaglig lucka i beskattningen genom att utnyttjandet av rättigheten inte alls blir inkomstbeskattad. Möjligheten att på detta sätt skattefritt tillgodogöra sig skogsavkastningen torde otvivelaktigt ha utnyttjats av åtskilliga skattskyldiga. Många torde å andra sidan inte ha velat undandra sig en eljest motiverad beskattning genom att begagna kryphålet.

Den föreslagna lagstiftningen, som grundar sig på den s. k. kontinuitetsprincipen vid beskattningen, är enligt utskottets mening synnerligen angelägen inte minst från rättvisesynpunkt. Genom lagstiftningen åstadkommes så långt det för närvarande är möjligt enhetliga regler för beskattningen av skogens avkastning. I fråga om den tekniska utformningen av bestämmelserna har utskottet inte funnit anledning till erinringar.

Även bestämmelserna rörande beskattningen av avverkningsrätter föreslås skola äga tillämpning fr. o. m. 1966 års taxering. Om särskilda skäl föreligger, skall Kungl. Maj:t dock äga medgiva, att de föreslagna bestämmelserna inte skall tillämpas vid nämnda års taxering.

I motionerna I: 763 och II: 894 samt I: 768 och II: 901 har yrkats att ikraftträdandet skall uppskjutas till 1967 års taxering. Som motivering för yrkandet har bl. a. anförts att en retroaktiv tillämpning av lagstiftningen inte bör ifrågakomma med hänsyn till att i de fall då avverkningsrätter utskiftats under år 1965 i samband med slutligt skifte av dödsboets tillgångar, boet saknar medel för betalning av skatten.

Med anledning av vad i motionerna anförts vill utskottet understryka de nya bestämmelsernas alldeles speciella karaktär. Det måste anses vara ett starkt önskemål, att reglerna snarast blir tillämpliga vid taxeringen. Därtill kommer att enligt skatteflyktskommitténs förslag, vilket varit känt sedan hösten 1963, den föreslagna lagstiftningen skulle tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1965, dvs. vid 1966 års taxering. För att undvika att lagstiftningen

får oskäligen verkningar föreslås därefter, såsom ovan nämnts, viss dispensrätt för Kungl. Maj:t i särskilda fall. Med hänsyn till det anförda vill utskottet inte motsätta sig, att lagstiftningen även i förevarande del tillämpas redan vid 1966 års taxering.

Vid sin dispensgivning bör Kungl. Maj:t enligt utskottets mening speciellt beakta sådana fall, då skattskyldig handlat med stöd av särskilt begärt förhandsbesked från riksskattenämnden. Vidare anser utskottet i likhet med motionärerna att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt sådana situationer, som avses i motionerna I: 763 och II: 894. I allmänhet bör — om inte särskilda skäl föreligger däremot — dispens från de nya bestämmelsernas tillämpning vid 1966 års taxering avse dödsbon, som slutligt skiftats före den dag propositionen offentliggjordes, vilket får anses ha varit den 7 maj 1965, då propositionen första gången bordlades i riksdagen. Det ligger i sakens natur, att utredning därvid måste förebringas om att arvskifte verkligen skett före nämnda dag.

Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen även i denna del och avstyrker således bifall till motionerna I: 763 och II: 894 samt I: 768 och II: 901.

Under återropande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 129 och med avslag å de likalydande motionerna I: 763 av herrarna Enarsson och Yngve Nilsson samt II: 894 av herr Nilsson i Svalöv m. fl. ävensom de likalydande motionerna I: 768 av herr Johan Olsson och fru Olsson samt II: 901 av herr Jonasson m. fl. — måtte antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370); samt

2) förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto;

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 763 av herrarna Enarsson och Yngve Nilsson samt II: 894 av herr Nilsson i Svalöv m. fl., ävensom

2) de likalydande motionerna I: 768 av herr Johan Olsson och fru Olsson samt II: 901 av herr Jonasson m. fl.,

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anført och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 28 oktober 1965

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Stefanson, Tage Johansson, Lundström, Enarsson, Hellebladh, Paul Jansson*, Sundin* och Arne Pettersson; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås*, Allard, Vigelsbo, Asp*, Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik, Kristenson*, Larsson i Umeå*, Nyström och Sterne.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.